

P O S U D E K

vedoucího diplomové práce

Jméno a příjmení studenta:	Michal Vejvoda
Téma bakalářské práce:	<i>Kritika monismu v díle Karla Statečného</i>
Vedoucí práce:	Doc. ThDr. Jiří Vogel, Th.D.

V Praze 29. června 2015

Michal Vejvoda si ve své diplomové práci vytyčil za cíl rozpracování problematiky monismu, respektive jeho kritiky v díle Karla Statečného. Ve své práci postupuje tak, že nejprve představuje osobnost Karla Statečného v podobě stručného životopisu. Již v této kapitole se ovšem projevuje základní handicap Vejvodovy práce a to je nedostatečné obeznámení se základní literaturou. Vejvoda vychází z větší části z Kaňákovy stati o Statečném ze skriptu *Na přelomu generací*, ovšem pomíjí několik dalších důležitých textů, které vnášejí Statečného život do jasnějšího světla. Z nich bych zde zmínil zejména Láškovu studii *Příspěvek k budoucímu životopisu prof. Karla Statečného*, Weissovu *Karel Statečný v letech 1890–1924* a v neposlední řadě i moje články *Karel Statečný jako morální teolog a jeho pokus o novou koncepci etiky* a *Evoluční teorie aplikovaná na náboženství v syntetické filosofii Herberta Spencera a její kritika v díle Karla Statečného*.

Středem Vejvodovy práce jsou Statečného texty, které vycházely v *Časopise katolického duchovenstva* a to zejména studie *Monismus*, která vycházela na pokračování jako seriál. Vejvoda tyto texty poměrně logicky člení na dvě části na popis monismu a jeho kritiku náboženství a na Statečného kritiku monismu ve zmíněných statích v *Časopise katolického duchovenstva*. Myslím, že jde o celkem věrný a zdařilý přehled. Chybí v něm ovšem dvě věci. Jednak *ČKD* obsahuje i další studie týkající se monismu, s nimiž Statečného články korespondují. Pokud by je ve své diplomové práci uvedl, mohl by svou analýzu lépe zasadit do celkového kontextu. A jednak měl věnovat více pozornosti jednotlivým osobnostem, o nichž Statečný píše a to i nezávisle na Statečném textu. Takto se totiž dozvídáme, co si myslel o Haeckelovi, Ostwaldovi apod. Statečný a nemůžeme se tak ubránit námitce subjektivního zkreslení. Též by stálo za to poukázat na některé filozofické vlivy, které působily na osobnosti monismu. Míním tím např. Nietzscheovu kritiku křesťanské morálky, která se odráží v dílech řady monistů.

Kladně hodnotím závěr, ve kterém si Vejvoda správně všímá, že impuls k detailní analýze monismu u Statečného vychází z jeho angažmá, co by morálního teologa. Statečný totiž vidí v monismu nebezpečí zejména v oblasti negativních společenských a morálních důsledků. Též si správně všímá vlivu některých monistických myšlenek na pozdější nacistickou ideologii. Oceňuji, že si všímá i některých kladů monistického myšlení a nehodnotí tento proud myšlenek jako jednoznačně negativní.

Hodnocení: Po formální stránce práce splňuje požadavky na diplomovou práci. Na základě zvážení všech výše uvedených kladů a záporů práce navrhuji hodnocení v rozmezí známek: velmi dobře – dobře.